

Oració per a l'inici de curs 2018-19 en l'equip de Càritas Parroquial

Ens posem en presència del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, per unir-nos en oració. Som conscients que **“sense tu no podem res”**, sense estar units a tu només farem “soroll”, posarem pegats, però no arribarem al cor de les persones ni al cor dels seus problemes, ni serem transformadors de realitats trencades. Necessitem que el teu Esperit ens inunde, i ens envie cada dia a ser instruments faedors del teu Regne. Guardarem ara uns minuts de silenci, per deixar-nos omplir del teu SILENCI carregat d'ESPERIT, un SILENCI que apague el soroll de les nostres pobres paraules... i ens silenci per deixar que el nostre cor s'ÒMPLIGA DE TU i de la TEUA PARAULA.

Evangelí segons sant Lluc (4,16-21)

I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'alçà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i va trobar el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després enrol·là el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. Aleshores començà dient-los: «Hui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar ».

(Rellig el text evangèlic. Pren consciència que el que diu el profeta Isaïes... també ho diu per a tu, i per a cadascú dels qui formeu l'equip de Càritas. Deixa que ressoni en el teu interior aquesta profecia aplicada a tu, i escolta en el teu interior l'eco que et provoca).

Fes-nos missatgers de bones notícies

Déu Pare Bo, en començar un nou curs
volem renovar els nostres desitjos
de ser seguidors de Jesús,
missatgers d'alegria
i constructors d'un món nou
més proper al teu Regne.

Fes-nos sentir la presència del teu Esperit
que ens envia a proclamar l'alliberament dels oprimits,
la dignitat de totes les persones,
el consol dels qui pateixen,
la justícia per als empobrits,
la defensa dels vulnerables
i la preferència pels menuts i necessitats.

Ajuda'ns també a saber portar totes les creus
que se'ns poden presentar al llarg del curs:
les incomprendions, els fracassos, les frustracions,
les ferides, les complicacions.

Enforteix la nostra fraternitat

**El teu compromís
millora el món**

i multiplica en nosaltres els dons de la disponibilitat,
l'afabilitat, el servei,
el perdó, la misericòrdia i l'alegria...

Que aquest curs siga un any
per habilitar molts espais d'Esperança,
començant pel nostre entorn més proper,
i estenent-los allà on Càritas es fa present
en qualsevol de les seues manifestacions,
com a Església i compromesa amb l'Evangelí.

Maria, mare de l'alegria,
dona atenta a les necessitats dels qui t'envoltaven,
fidel companya al peu de la Creu,
cor profund i ple de Déu,
acompanya els nostres bons desitjos,
i mostra'ns com endolcir-ho tot des de la tendresa,
la mansuetud i la cordialitat.

(Deixem un temps de silenci per rellegir amb calma aquesta oració i interioritzar-la).

En les teues mans m'entregue

No demane miracles, Senyor, demane la força per la vida diària. Ensenya'm l'art de fer les coses, per xicotetes que semblen, amb amor, atenció, dedicació i bondat.

Ajuda'm a distribuir correctament el meu temps: dóna'm la capacitat de distingir l'essencial d'allò secundari.

Et demane força, autocontrol i equilibri per no deixar-me portar per la vida i organitzar sàviament el curs del dia.

Ajuda'm a fer cada cosa del meu present el millor possible, i a reconèixer que aquesta hora és la més important.

Guarda'm de la ingènua creença que en la vida tot ha d'eixir bé. Atorga'm la lucidesa de reconèixer que les dificultats, les derrotes i els fracassos són oportunitats en la vida per créixer i madurar.

Fes de mi un ésser humà que se senta unit als qui pateixen. Permet-me entregar-los en el moment precís un instant de bondat, amb o sense paraules.

No em dones el que jo demane, sinó el que necessite. En les teues mans m'entregue. Ensenya'm l'art de fer les coses, per xicotetes que semblen, amb amor, atenció, dedicació bondat!

(Adaptació de Saint Exupéry)

(Deixem ara un temps de silenci per rellegir amb calma aquesta oració i interioritzar-la).

- *En aquests moments, si algú vol fer una petició, alguna acció de gràcies, o compartir alguna cosa viscuda en aquest espai d'oració, ara és el moment de fer-ho.*
- *Per acabar anem a resar junts, agarrats de la mà, l'oració que Jesús ens va ensenyar, i després de resar-la ens farem una abraçada de pau: Pare nostre...*